ఎనిమిదీ-ఎనిమిది

ఒక అమ్మాయీ అబ్బాయీ. ఆ అమ్మాయి చాలా చక్కనిది. పదహారేండ్ల వయస్సులో, మాంచి యవ్వనంలో ఉంది. ఆ అమ్మాయికి పెండ్లి అయింది, కాని అత్తవారింటికి ఇంకా వెళ్ళలేదు.

ఆ పిల్ల మొగుడికి ఇరవై ఏండ్లు. కొంచెం పొడుగ్గా చామనచాయగా అందంగా ఉంటాడు.

ఆ అబ్బాయి అత్తవారింటికి వచ్చాడు ఒక రోజున. అల్లుడు వచ్చాడని అత్తగారు మర్యాదచేసి మంచి భోజనం పెట్టింది. ఆ అత్తగారూ, మామగారూ ఎంత సంతోషించారో ఎట్లా మర్యాదచేశారో, అదంతా వివరించ నక్కరలేదు. ఆ చిన్నవాడు అత్తగారింట్లో ఉన్న మూడురోజులూ ఎల్లా ప్రవర్తించాడో వినాలి.

ఆ అబ్బాయి వచ్చినప్పటినుంచీఎవరికోసమోనిరీక్షిస్తున్నట్లు చూడటం మొదలుపెట్టాడు. ఫలహారం చేస్తున్నా, భోజనంచేస్తున్నా, అతని చూపులు ఒకగది కిటికీలమీదకే ప్రసరించేవి. అక్కడా, ఇక్కడా, అంతటా వెతికేవి.

దాపరికం ఎందుకు? ఆఅమ్మాయి ఎక్కడుందో, ఒక పారి తనకళ్ళకు కనపడితే బాగుండునని అనుకొన్నాడు ఆ అబ్బాయి.

గదిలో కనక కంకణ ఝుణఝుణత్కార ధ్వనులు వినిపించేవి. అతని నేత్రాలు సముజ్జ్వలములు అయ్యేవి. వాటిలోనుంచిరకరకాలకిరణాలుఉద్భవమైదిక్కుదిక్కులాప్రసరించేవి

అందులోకొన్నినిశితమైనవి, కఠినశిలానిర్మితములైనకుడ్యము లను చీల్చుకొని అంతఃపురాలలో ప్రవేశించి తిరిగివస్తూవుం డేవి. ఆపెద్దఇంట్లో ఆపిల్ల ఎక్కడ దాక్కుందోకనపడలేదు

అతని మనోవీధి అంతా నిబిడాంధకార బంధురమై పోయింది. కాని మధ్య మధ్య ఁయ్యామందిరాంతర్భాగాల లోనో, నిష్కుట ప్రాంతాలలోనో, గవాక్షాలలోనో ఆపిల్ల తళుక్కుమనేది. అదికూడా లేకపోతే అతడు తక్షణం వెళ్ళి పోయేవాడు.

ఆ కుర్రవాడి తలలో విపరీతపు ఆలోచనలన్నీవచ్చి పడ్డాయి. ఎవ్వరూ లేకుండాచూచి ఆపిల్లతో మాట్లాడాలనీ, ఆ అమ్మాయి కళ్ళల్లో ప్రణయజ్యోతులు వెలిగించాలనీ బుద్ధిపుట్టింది.

ఆ సాయింత్రమే ఆ అమ్మాయిని కిటికిలో నుంచి చూశాడు. ఆపిల్ల మళ్ళీచూచింది. పిల్లలు ఇల్లాగ ఒకరివంక ఇంకొకరు చూచుకొన్నారనివిని నక్షత్రాలు ఆకాశంలోనుంచి తొంగిచూచి నవ్వుకొన్నవి. ఈ కబురువిని ఎక్కడో ఉన్న గాలిదేవుడుకూడా రయ్యిన పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు.వచ్చి ఆపిల్ల బుగ్గలనూ, ముంగురులనూతాకి ముద్దెట్టుకొనివెళ్లాడు ఆ ముసలితాత.

ఆరాత్రే ఒంటరిగా ఉండగా ఆ పిల్లను మాట్లాడిద్దా మని ఆ అబ్బాయి అనుకొన్నాడు. స్నానంచేసి వస్తూవస్తూ ఆగది కిటికీవంకే ఊరికేచూస్తూ నడిచాడు.

ఆరాత్రి ఆ కుర్రవాడికి సరిగ్గా నిద్రపట్టలేదు.ఆపిల్లను మాట్లాడిద్దామనిపట్టుదలమాత్రం ఎక్కువైంది. ఆరాత్రిఅంతా

అల్లాగ అనుకొంటూనే నిద్రపోయినాడు. తెల్లవారింది. మళ్ళీ అనుకొన్నాడు సమయంజూచి ఆ పిల్లను పలకరిద్దామని.

రెండవరోజు రోజు రోజంతా ఎంత ప్రయత్నించేసినా అతనికి ఆపిల్ల ఒంటరిగా చిక్కలేదు. ఆ ప్రొద్దస్తమానమూ ఆ చిరుతప్రాణి ఎంతతల్లడిల్లిందో నేను చెప్పలేను. చాలా జాలిని కలిగించే విషయం ఏమిటంటే పాపం ఆబిడ్డ అల్లాగే నిరుత్సాహంతో, నిస్పృహతో ఆనిశీథంలోనిద్రపోయినాడు.

ఆరాత్రి అతడు సరిగా నిద్రపోయినాడని ఏదుర్మార్గుడూ అనడు. ఐతే ఒకటి రెండుసార్లు కాస్తకునికితే కునికియుండ వచ్చు. అదైనా కలతనిద్రే. మెలుకువ వచ్చినప్పుడల్లా, అను కొనేవాడు ఆపిల్లను తప్పకుండా రేపు మాట్లాడించాలేఅని.

రెండురోజులు, అంటే ఒకలక్ష సెకనులకాలం, వృధాగా గడిచిపోయింది. ఒక్క నిమిషమాత్రం ఒక్కమాట మాట్లాడటానికి అతనికి అవకాశం చిక్కలేదంటే ఏమను కోవాలె! విధి అల్లాచేసింది! అవకాశం వచ్చినప్పుడు ఆపిల్ల ఈ కుర్రవాణ్ణి చూచి చటుక్కున వెళ్ళిపోతూ వుండేది. పాపము ఆ అబ్బాయికి ఏమీ తోచలేదు. అంతేగాని అతడు ప్రయత్నమేమీ తక్కువ చేయలేదు.

ఇంతలో భళ్ళున తెల్లవారింది. అది మూడోరోజు ఆ మరునాడు వెళ్ళిపోదామనికూడాఅనుకొంటున్నాడు. ఆరోజు అయినా తనకు మంచి అవకాశం కలిగించవలసినదని భగ వంతుణ్ణి ప్రార్థనచేశాడు ఆఅబ్బాయి. ఆతడు ఎంతగా బాధ పడ్డాడో తెలిసికోగల రసజ్ఞులుకూడా లేరుగదా ఈలోకంలో!

2

భగవత్కృపవలన ఆరోజున ఆ అబ్బాయికి మంచి అవకాశం వచ్చింది. ఎల్లాగంటే ఆ పిల్లవాడు మేడమెట్లు ఎక్కుతూ ఉంటే అదే సమయానికి ఆపిల్ల కిందికి దిగుతూ ఉన్నది. ఆ అబ్బాయి వస్తున్నాడని ఆపిల్లకూ తెలిసింది, ఆ అమ్మాయి కిందికి దిగుతున్నదని ఆపిల్లవాడికీ తెలిసింది.

ఆ అబ్బాయి ఇల్లా అనుకొన్నాడు మనస్సులో. ఆ పిల్ల నన్నుజూచి తప్పక వెనక్కుతిరిగి పారిపోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తుంది. అప్పుడు నేను 'ఏయ్ మాట' అందామని నిశ్చయించుకున్నాడు.

సరిగ్గా ఆ సమయానికే ఆపిల్లకూడా ఇల్లాఅనుకొంది మనస్సులో. 'ఈ పిల్లవాడి సంగతి ఏమీ బాగుండలేదు. రెండు రోజులనుంచీ చూస్తున్నాను పోనీ పోనీ అని ఊరుకొంటున్నాను. సరే! కానీ! వస్తున్నాడుకదా, నన్నుజూచి తొలగిపోయినాడో మర్యాదగా, సరే సరి. అల్లాగ కాక సరాసరి పైకివచ్చి నన్ను రాచుకొంటూ పోయినాడో నిలవేసి నాలుగు చీవాట్లూ వెయ్యాలె'

ఇల్లాగ ఇద్దరూ కృతనిశ్చయులై ఒకరికి ఎదురుగా ఒకరు నడిచారు. ప్రచండమైన వేగంతో పోతూవున్న రైళ్లు ఒకదానితో ఒకటి కొట్టుకోబోతున్నవి. ఒక పరమాణువు మరియొక పరమాణువుతో ఢీకొనబోతున్నది.

ఈ సంఘటనను గురించి చదువుతూఉన్నప్పుడుఎవ్వరి

గుండెలు కొట్టుకోకుండా ఉంటయ్యో, ఎవ్వరు నిబ్బరంగా ఉండగలరో నేను ఊహించలేను.

ఒక స్త్రీ హృదయం, మరొక పురుష హృదయం సమాకర్షణపొంది ఉన్నట్లయితే ఇంతగా భయపడవలసి ఉండేదికాదు ఇక్కడ ఒకదానిని ఒకటి ప్రతిఘటిస్తున్నది. శివ,శివ ఎల్లాంటి అపచారము జరుగబోతున్నదో కదా! ఆ పిల్లవాడు పైకి వస్తున్నాడు—! ఆపిల్ల మెట్లు దిగుతూఉన్నది!

అరెరే, ఆ పిల్లవాడు రాబోయే ఉపద్రవాన్ని ఏమాత్రం తెలుసుకోలేకుండా ఉన్నాడుసుమా! 'అరేఅబ్బాయీ.ఆపిల్ల పల్లెటూరులో పెరిగింది. కార్యము కాకముందు మొగుడితో మాట్లాడటం మహాపాపం అని అనుకొనే మనిషి.దానికితోడు షెంకె. నీవు మూర్ఖపు పలుకులతో ఆ అమ్మాయిని పిలిచినా, చెయ్యి పట్టుకొన్నా ఆపిల్లపెద్దగా కేకలువేసి,వాళ్ళఅమ్మనూ వాళ్ళనూపిలిచినిన్ను అల్లరిపెడుతుంది.మరీ మూర్ఖంచేస్తివా నీ చొక్కా పట్టుకొనిలాగి, నిన్ను మెట్లమీదనుంచి క్రిందికి నెడుతుంది కూడాను!

ఏయ్! అమ్మాయి! నీవుమట్టుకూ ఏమిటా పెంకితనము! ఆ అబ్బాయి మొగుడుగదా.అతను వస్తున్నాడని తెలిసికూడా తగుదునని యెదురుగా పోవటం యేమంత మంచిపని!'

కాని ఆపిల్ల మెట్లు దిగుతూనేవుంది. ఆ అబ్బాయి మెట్లు ఎక్కుతూనే ఉన్నాడు.

అబ్బాయి తల వంచుకొన్నాడు. కొద్దిగాభయపడుతూ ఉన్నట్లుకూడాస్పష్టంగాతెలుస్తూనేఉంది.కానిఅమ్మా! అతను రెండురోజులనుంచీ ఆలోచించి ఆలోచించి, చివరకు బాగా

ధైర్యం చిక్కబట్టాడు. ఆ అమ్మాయిని పలకరిద్దామని చాలా గట్టిగా నిశ్చయించుకొన్నాడు.

ఆ పిల్లకూడా ఆ కుర్రవాణ్ని అవమాన పరుద్దామని గట్టిగా అనుకొన్నట్లుంది. లేకపోతే ఎందుకు అల్లాగ భయం లేకుండా వస్తుంది?

'అరే, వస్తున్నాడు!' అనుకొన్నది ఆపిల్ల, కుర్రవాడు మలుపుతిరిగి ఆమె దృష్టిపథంలోకి రావటంతోనే. 'అదుగో వస్తున్నది!' అనుకొన్నాడు ఆపిల్లవాడు, ఆమెమలుపు తిరిగి అతని దృష్టిపథంలోకి రావటంతోనే'

కొద్దిగా గమనవేగం తగ్గినా, ఇద్దరూ ఎదురుబొదురుగా నడుస్తునేఉన్నారు. మరీ సమీపంలోకి వచ్చారు.

తొణకకుండా నడుస్తున్నాడు కుర్రవాడు గంభీరంగా ధైర్యంగా, ఆ పెంకెపిల్ల ఎదురుగా వస్తూనేఉంది సుస్థిర బుద్ధితో స్తిమిత మతితో.

అరిబాబా! ఎంత ప్రళయం జరుగబోతున్నది. తప్ప కుండా, ఇదేదో పెద్ద అల్లరి కావలసిన విషయమే.

అయితే తమాషా ఏమిఅంటే ఏవిధమైనఅల్లరీ జరగ లేదు! ఆపిల్లదారినిఆపిల్లవెళ్ళిపోయింది, ఈపిల్లవాడుదారిని పిల్లవాడు వెళ్ళిపోయినాడు. అమ్మాయి అతగాడిని కన్నెత్తి అయినా చూడలేదు. ఆ పిల్లవాడు ఆ అమ్మాయిని నోరెత్తి అయినా పలుకరించలేకపోయినాడు.

అబ్బాయినావంక చూచినట్లయితేముక్కచీవాట్లు వేసే దాన్ని అనుకొన్నదిఆపిల్ల ఆపిల్లతఌవంచుకొని వెళ్ళిపోయింది

గాని ఒకకన్ను నామీద పారేసినట్లయితే తమాషా చేసేవాణ్ణి అనుకొన్నాడు ఈ ధీరహృదయుడు.

ఇల్లా జరిగింది ఆరోజున ప్రొద్దున ఎనిమిదిగంటల యాభై నిమిషములకు.

3

పదిగంటలకల్లా భోజనాలైపోయినవి. పదకొండింటికల్లా ఇంట్లోవున్న ఆడవాళ్ళ భోజనాలుకూడా అయిపోయినవి. ఆ పిల్లవుండే గదికూడా ఆ అబ్బాయి గుర్తుపట్టి ఇక సాగించాడు తన దండయాత్ర.

ఆపిల్ల ఆ కిటికీదగ్గరకు ఎందుకో రావటంతోనే ఈ అబ్బాయి ధైర్యంగా ఆ అమ్మాయి వంకచూచి నవ్వాడు. నిజంగా ఆగుండె నిబ్బరాన్ని మెచ్చుకోకతప్పదు.

తనేదో ఘనకార్యం చేశానని ఆఅబ్బాయి అనుకొన్నాడు కాని ఆపిల్ల ఏమనుకొంటున్నదో తెలిస్తేనా? ఆ అమ్మాయి ఇలా అనుకొంటున్నది. 'ఈ అబ్బాయి నన్ను జూచి నవ్వటంకూడా మొదలుపెట్టాడు. నేనుఊరుకొన్నానా ఇది చాలాదాకా పోతుంది. ఎవ్వరైనా చూస్తే ఈపిల్ల మొగుడితో మాట్లాడుతున్నది, ఇదెక్కడి విడ్డూర్యమమ్మా అని ముక్కులూ మూతులూ విరుస్తారు. ఎందుకొచ్చిన అల్లరి! మొదట్లోనే ఏదో గట్టిగా చీవాట్లువేయాలె.'

మళ్ళీ కాసేపువుండి అనుకొన్నది, 'నేను చేయదలచుకొన్నది ఏమంత కష్టమైన పనికాదు. మా అమ్మతో చెపితే ఆమె అల్లుడిగారిని పిలిచి నాలుగూ పెడుతుంది.

మరికొంతసేపు అయిన తరువాత ఇంకోవిధంగాఅనుకొన్నది. 'ఛా ఛా ఎవ్వరితోనూ చెప్పకూడదు. ఆ అబ్బాయి ఏమన్నా అనుకొంటాడు. ఒకరికిచెప్పటం ఎందుకూ? నేనేం చిన్నదాన్నా! ఆనాలుగు మాటలూ నేనే అంటాను. అదైనా తొందరపడి అనిచేయకూడదు. ఈ వ్యవహారం ఎందాకా పోతుందో కొంచెం చూడాలె. బహుళః నన్ను పిలుస్తాడు. పిలిచి ఏమంటాడో చూస్తాను! ఏమని పిలుస్తాడూ! నా పేరు పెట్టి పిలుస్తాడా? ఛీఛీ పెళ్లాన్ని పేరుపెట్టి పిలుస్తాడా?తప్పు కాదూ? అతడి గొంతుచాలా మధురంగా వుంటుంది. అతని మాటల్లో సంగీతం దాక్కొనివుంది. అయితే ఏం! నేను ఆ మాటలు వినిపించుకోను.'

'ఆ అబ్బాయినాచెయ్యిపట్టుకొంటాడేమో:ఆఅబ్బాయి అల్లాగచేసేలాగునేవున్నారు. అల్లాగనిస్తే తమాషాగా వుంటుందనుకొంటున్నారు.అమ్మదొంగ: ఈఅబ్బాయి ఎంత తమాషా చెయ్యాలని ఆలోచిస్తున్నాడూ: ఒప్పుకుంటానా: అసలు ఆ అబ్బాయికి చిక్కుతానా? కార్యంకానిపిల్లలుఅసలుమొగుడి సమీపంలోకి పోకూడదు. నాకు తెలియదా ఏమిటి ఆ సంగతి: ఆఅబ్బాయికళ్లుఎల్లానోమెరుస్తూవుంటవి. తళుక్కు తళుక్కు మంటూ వుంటవి. ఆఅబ్బాయి ముఖంవంకే చూడకూడదు.' అల్లాగఆఅమ్మాయిచెప్పుకొనిగుండెగట్టిచేసుకొన్నది.అప్పుడు మధ్యాహ్నం పన్నెండు కొట్టారు.

అది మిట్టమధ్యాహ్నమే కావటానికి. కాని శ్రావణ మాసం కావటంచేత ఆకాశం మేఘచ్ఛన్నమైచల్లగాహాయిగా వుంది. ఆఅబ్బాయితలదువ్వుకొని,తెల్లనిచొక్కా తొడుక్కు

న్నాడు ఎవ్వరూ ఉన్నట్లులేదు ఆ చుట్టుప్రక్కల అతడుయకా యకిని వెళ్ళి ఆ కిటికీదగ్గర నుంచున్నాడు.

కిటికీలో పెద్దఅద్దం ఒకటి నిలబెట్టి, అందులో చూచు కొంటూ ఆపిల్ల తలదువ్వుకొంటున్నది. ఆపిల్లవాడు పిల్లను బాగా చూశాడు. 'ఎంత అందంగావుందీ ఆ పిల్లఒక్కమాట మాట్లాడితే బాగుండునే అనుకొన్నాడు.

ఆ అబ్బాయి నవ్వుముఖంచూచేసరికి ఆపిల్లకు ఏదో తమాషాగాఉంది. అందమైన కుర్రవాడులాగానే ఉన్నాడు. అక్కడే నుంచుని ఇంకా ఆ అబ్బాయిని చూద్దామనీ, ఏ మైనా మాట్లాడితే ఏందామనీకూడా అనుకొంది.

అబ్బాయి ఎల్లాగయినా ధైర్యంచేసి'ఇదిగోఅమ్మాయ్' అని అయినా అందామని అనుకొంటున్నాడు. ఇంతలో ఆ పిల్ల 'ఛీ కార్యంకానిపిల్లలు ఎక్కడైనా మొగుడువంక చూస్తారా, తప్పుకాదా.' అని అనుకొని తుర్రున వెళ్ళిపో యింది. ఆకుర్రవాడు తెల్లపోయినాడు.

4

'అరెరె, మాట్లాడించటాని కిధైర్యంలేకపోయిందిగదా ఎంత తెలివితక్కువపని చేశాను. ఇప్పుడుఏంచెయ్యాలె!'అని ఇల్లాగ,అనుకొంటూఅతడుగదిలోకివెళ్ళిపోయికుర్చీలోకూర్చు న్నాడు. ఏమి తోచలేదు. ఏదో పత్రిక చూడటం మొదలు పెట్టాడు. పత్రికలో తనను బాధిస్తూఉన్న సమస్యకు సమా ధానం ఎక్కడా కనుపించలేదు. అసలు అతనికి అక్షరాలే కనిపించలేదు.

ఇంతలో ఆపిల్ల అక్కడికి వచ్చిందిఎందుకో. ఆ అబ్బాయిని చూడటానికే వచ్చింది అనటం మాత్రం అన్యాయము.

అయితే ఒకటి, ఏదో పనిమీద వచ్చినమనిషి అయితే, అక్కడే తారట్లాడుతూ.నుంచుని ఉండటానికికారణంఏమిటి? అని అడగవచ్చు. దానికి సమాధానం చెప్పలేము. ఆ పిల్ల మనస్సులో యేమి అనుకొంటూఉన్నదో, ఏమో! అక్కడ ఎవ్వరూలేరు కూడాను. వాళ్ళ అమ్మవాళ్ళూలోపల ఎక్కడో ఉన్నారు. తండ్రి ఇంట్లోలేడు అల్లాంటప్పుడుఆ పిల్ల అల్లాగ ఒంటరిగా రావటం చాలాతప్పు అన్నవిషయంఒప్పుకొంటాను కాపురంచేస్తున్న పిల్లఅయినాఅల్లాగబరితెంచుకొని పట్టపగలు మొగుడికి యెదురుగా రాదు. అయితే ఆపిల్లకు తనమొగుడు అక్కడున్నాడని తెలియకపోవచ్చు.అసలుఎందుకువచ్చిందో ఏమో !!

చుట్టుప్రక్కల ఎవ్వరూ లేకపోవటం, ఆపిల్లఒక్కర్తే అక్కడ నిలబడి వుండటం, ఎంతప్రమాదంతెచ్చిందిఆఅబ్బాయికి. ఎట్లా ధైర్యం వచ్చిందో ఏమో చటుక్కున అనేశాడు. 'ఏయ్ పిల్లా, మాట' అని.

ఆ అబ్బాయిని చీవాట్లు వేయటానికి మంచిసమయం దొరికింది ఆపిల్లకు. 'ఏమిటది? అమ్మతో చెప్పనా?' అనో 'తప్పు. పిలవకూడదు. అనోఅందామనినిశ్చయించుకొన్నది. గుండెనిబ్బరంగలపిల్లకాబట్టిఅల్లాగఅనాలనిఅయినాతోచింది.

ఆధీరశీలఅల్లాఅందాముఅనుకొన్నది. నోటిదాకావచ్చినై మాటలు.కానిఅనలేకపోయింది.ముక్కుపైన వేలువేసుకొని 'తప్పు'అనిమాత్రం అనగలిగింది.అదీ ధైర్యంగలపిల్లకాబట్టి

అయితే ఈమాటలు గంభీరంగా కొట్టొచ్చినట్లు అనవలసింది. పాపంపసిపిల్ల కేమితెలుసు? నవ్వొచ్చిందిఆపిల్లకు. అందుకని ఈమాటలు అనిపక్కున నవ్వి ఆఅమ్మాయి వెళ్ళిపోయింది

అప్పుడు మూడుగంటల పదినిమిషాలైంది.

5

తాను తప్పుపని చేశానేమోనని, ఆ తరువాత ఆపిల్లవాడు చాలా భయపడ్డాడు. నోరుజారి అనేశాడు. దీనివల్లఏం ప్రమాదంవస్తుందో. ఈ సంగతీ ఆపిల్లతల్లితో చెపితేఎంతనవుబొట్లపని: ఏవో గుసగుసలు వినిపించినై. పాపం పిల్లవాడి గుండెలు తల్లడిల్లి పోయినై.

పాపం ఆపిల్ల అయినా ఎంతో హడలిపోయింది, ఎందుకో ఆ అమ్మాయిగుండెలు దడదడ కొట్టుకొన్నాయి.

ఆ పిల్లవాడు అక్కడా, ఈపిల్ల ఇక్కడా, భయభ్రాంతులై ఉంటూ ఉండగానే గడియారం నాలుగు, అయిదు, ఆరు ఏడు గంటలు కొట్టుకుపోయింది.

ఆ అబ్బాయికి బైటికివెళ్ళటానికిముఖం చెల్లక, కాళ్లాడక ఇంట్లోనే ఉండిపోయినాడు. ఆరోజున శ్రావణశుక్రవారం అవటంమూలాన తల్లీ వాళ్ళూ పేరంటానికి వెడుతూ అమ్మాయినికూడా, రమ్మంటే, ముస్తాబైకూడా, చివ్వరకు ఆఅమ్మాయికి నలుగురిలోకి పోవటానికి భయంవేసి, ఏదో నెపంచెప్పి వాళ్ళను పంపించి తాను ఉండిపోయింది,

సాయంత్రం ఏడు గంటల యాభై అయిదు నిమిషాలు అయింది. ఆ సమయంలో అబ్బాయికిగదిలోకూర్చోటంకష్టం అనిపించింది. గాలిలోడాబాపైనపచార్లుచేద్దామనిబుద్ధిపుట్టింది.

ఒంటరిగా గదిలోకూర్చోటం కష్టంవేసి ఆ పిల్లకూడా అంతకుపూర్వమే డాబాపైన చాపవేసుకుని కూర్చున్నది. ఠాకూరు కథలు చదువుతున్నది. అబ్బాయి వెళ్లాడు, ఆ అమ్మాయి అక్కడ కనుపించింది.

ఇందాకమాట్లాడిచ్చినందుకేహడలిపోయిన కుర్రవాడు ఇప్పుడు ఆపిల్ల ఒంటరిగా అక్కడ ఉండటం చూచి 'ఛా మన కెందుకు, ఆపిల్లతో మాట్లాడటానికిమనమెందుకుప్రయత్నం చెయ్యాలె? అని అనుకొని క్రిందికి వెళ్ళిపోవచ్చునా? వెళ్ళి పోక ఆపిల్ల ఉన్నచోటికి వెళ్ళటానికి సాహసిస్తున్నాడు.

'ఇందాక ఆ అబ్బాయిని చూచి నవ్వటమేతప్పు అని నా అంతరాత్మ చెప్పింది. కార్యం కానిపిల్లను, మొగుడితో మాట్లాడటం మహాపాపం' అనుకొని ఆపిల్ల అయినా, వెళ్ళి పోకూడదూ? వెళ్ళలేదు.

ఇద్దరూ ఇద్దరే!

ఎవ్వరూ వెళ్ళిపోలేదు. కాని వాళ్ళు బుద్ధిపూర్వకంగా ఉందామని ఉండిపోలేదు. పాపం వాళ్ళఇద్దరికీకూడా మతిపోయింది. ఆ అమ్మాయి గుండె కొట్టుకొంటూ ఉన్నది. ఆ అబ్బాయి గుండెకూడా దడదడలాడుతూ వుంది.

అయితే ఒక్కసంగతి. ఆపిల్ల ఈ అబ్బాయిని చూడలేదేమో! ఎందుకంటే ఈపిల్లవాడు వచ్చేసరికి ఆ అమ్మాయి అటుతిరిగి పుస్తకం చూస్తున్నది.

ఆ అబ్బాయిమటుకు, ఒక్క క్షణం ఆలోచించి,కొద్దిగా వెనక్కుతగ్గి, ధైర్యం తెచ్చుకొని మళ్ళీ ముందుకు నడుస్తున్నాడు. ఆపిల్లవైపు ఆకర్షింపబడ్డాడు. దగ్గరకుకూడా వెళ్లాడు. ఆ పిల్లమటుకు ఇతనివైపు తిరుగలేదు.

ఎందుకు తిరగలేదూ? తను అక్కడికి రావటంఆపిల్ల చూడలేదని ఆకుర్రవాడు అనుకొంటున్నాడు. ఇల్లాగఅనుకోవలెననే ఆపిల్ల ఉద్దేశంకూడానూ! అందుకని అటుతిరిగే ఉంది.

నిజంసంగతి ఏమిటీ అంటే ఆపిల్లకు ఈ అబ్బాయి మేడమెట్లు ఎక్కుతున్నప్పటినుంచీ జరిగినదంతా తెలుసు! ఆ కుర్రవాడు మేడమెట్లు ఎక్కుతున్నాడనీ, డాబాపైకి వచ్చాడనీ, తనవైపు చూస్తున్నాడనీ, దొంగలాగా నడుస్తున్నాడనీ, అన్నీ తెలుసు.

ఆ అమ్మాయి ఇల్లాగ అనుకొంటున్నది. 'ఈపిల్లవాడు నా దగ్గరకు వస్తున్నాడు. నేను అతనివంక చూడకూడదు. చిన్నపిల్లలు మొగుడివంక చూడకూడదని నాకు తెలుసు. అందుకని అసలు అటుతిరగను. నేను ఆఅబ్బాయి వంక చూడకపోతే అతడు నన్నేంచేస్తాడు. పాపం కాసేపు చూస్తాడు. తలలోపెట్టుకొన్న, ఈ మల్లెపూలు కనపడతవి. అవిమటుకు ఎందుకు కనపడాలె, : అని ఆ అమ్మాయి తన పమిటచెంగు జడ పైన కప్పుకొన్నది. ఆ సన్నని చీరచెంగు ముసుగులోనుంచి ఆ మల్లెపూలు నవ్వటం మొదలుపెట్టినవి.

ఆ అమ్మాయికి అప్పుడు కొత్త ఆలోచన వచ్చింది. ఆ అబ్బాయి తనను ముద్దు పెట్టుకొంటాడేమోనని లోచింధి

అటువంటి ఆలోచన ఆపిల్లకు ఇదివరకు ఎప్పుడూ రాలేదు. ఇప్పుడు ఎందుకువచ్చిందో తెలియదు.

అల్లాంటి ప్రయత్నం ఆ అబ్బాయిచేస్తేఏంచెయ్యాలా అన్నది పెద్దసమస్య అయిపోయింది ఆపిల్లకు అది తలకు మించిన ఆలోచన.

ఏంచెయ్యాలో ఆపిల్లకు చప్పున తోచలేదు. చాలా సేపు ఆలోచించింది. చివరకుభగవంతుడి దయవల్ల ఆఅమ్మాయికి ఒకఉపాయం తోచింది. అది ఏమిటీ అంటే, ఆ అబ్బాయి ముద్దుపెట్టుకొంటానికి ఎల్లాంటి ప్రయత్నంచేసినా, తానుమాత్రము అట్టిపనికి అవకాశం ఇయ్యకూడదనీ, ముఖం అటూఇటూ తిప్పి అతనికి అందకుండా చేద్దామనీ, ఈ ప్రయత్నాలవల్ల అతనిని వారించలేకపోతే ఆపిల్లవాడి చెంపమీద చిటిక్కున కొడదామనీ! ఇల్లా చెయ్యిఎత్తి, ఇల్లాగ కొట్టాలె అని ఆ అమ్మాయి కొట్టేపద్ధతికూడా అభినయించి చూచుకొన్నది.

ఐతే మొగుణ్ణి అల్లాగ చెంపమీద కొట్టటం తప్పు అని ఆపిల్లకు ఒకక్షణంతో తోచిందికూడా. చాలా వ్యాకుల పడ్డది. చివరకు ఇల్లా అనుకొని మనస్సులో సమాధాన పడ్డది. 'ఆ అబ్బాయి నన్ను ముద్దుపెట్టుకోటం తప్పుగాదా? అతడు ఆ తప్పుపనిచేస్తే, అతనిని ఆ మహాపాపకార్యాన్నుంచి వారించటానికి ఇల్లాగచేయటం మంచిదే!'

ఇల్లాగ అనుకొని ఆపిల్ల ఆకుర్రవాడి చెంపమీదచిటుక్కున కొట్టటానికి, తన కన్యాత్వాన్ని కాపాడుకొంటానికి, కృతనిశ్చయురాలై అందుకు కావలసిన ధైర్యంకోసం, అన

సూయ, అరుంధతి మొదలైనవారి పవిత్ర చరిత్రలలోని కొన్ని సంఘటనలను జ్ఞాపకం తెచ్చుకొంటూ ఉన్నది.

ఆపిల్ల అల్లాగ చెయ్యదల్చుకోటం తప్పుకాదా అని తోచటంలో విపరీతం ఏమీలేదు. కాని సత్యభామ మొగుణ్ణి ఎడమకాలితో తన్నింది అంతే చిరునవ్వునవ్వే మీరూ, ఈ పిల్ల మొగుణ్ని కాస్త చెంపమీద ఇట్లా అనాలనినిశ్చయించుకొన్నదీ అంతే హడలిపోవటానికి కారణం ఏమిటో నేను ఊహించలేకుండా ఉన్నాను.

ఐనా నేను ఆపిల్లను వెనకవేసుకొచ్చి ఆఅమ్మాయి తప్పుఏమీ లేదని అనటములేదు. ఇంత చిన్నపిల్ల, ముగ్ధ, వ్రీడావతి, ఇల్లాగ నిశ్చయం చేసుకొన్నదేమోనని నాకూ ఆశ్చర్యంగాఉంది. ఐతే ఒక్కటి.

ఆపిల్ల ఏది ఉచితమో, ఏది అనుచితమో తెలుసుకోలేని వయస్సులో ఉంది. కామసూత్రాలు చదివిన మనిషి కాదు. అందుకని ఆ అమ్మాయి క్షమించతగినదని మాత్రం నేను గట్టిగా అంటాను.

ఆ అమ్మాయిని ఇంతవరకూ ఎవ్వరూముద్దెట్టుకోలేదు. అందుకని యీ షుత్రవాడు తనను ముద్దెట్టుకొంటే ఎల్లాగ ఉంటుందా అని ఆపిల్లకు ఒక ఊహవచ్చింది. ఎల్లా ఉంటుందో ఊహించలేక ఆప్రయత్నం మానేసి అతనిచెంప మీద కొట్టటానికే, నిశ్చయించుకొన్నది ఆపిల్ల.

ఆ అబ్బాయిఊహలు మరీ విపరీతంగాపోతున్నాయి. ఆ పిల్లను కౌగలించుకుందామని తన హృదయానికి గట్టిగా ఆ అమ్మాయిని అదుముకొందామనీ, ఆ అమ్మాయి మృదువైన

బుగ్గలను తాకుదామనీ, తలపైని చెయ్యివేసి నిమురుదామనీ ఇల్లాంటి ఆలోచనలన్నీ ఆతని తలలో ప్రవేశించినవి. ఇట్లాంటి పాపపు ఆలోచనలు రాకుండా ఉండటానికే కళాశాలలో భగవద్గీతపాఠం చెప్పాలని పెద్దవాళ్ళు కొట్టుకొనిగోలపెట్టేది.

ఈ పిల్లవాడు ఇట్లాగ అనుకొంటూ మెల్లిగా పోతున్నాడు. ఆఅమ్మాయి దృఢసంకల్పం ఏమాత్రం తెలిసినా ఆఅబ్బాయి బతికిపొయ్యేవాడు. పాపం, విధితరుము కొని తీసికెళ్ళింది.

పైగా ఆతనికి ఏమితోచింది అంటే, 'యీసమయాన్ని జారవిడిస్తే ఈజన్మలో మళ్ళీ ఇట్లాంటి సదవకాశం దొరకదు. జన్మాంతం, తలచుకొన్నప్పుడల్లా, వళ్ళు గగుర్పాటు కలిగించే, తియ్యని తలపులనిచ్చే, సుకృతం ఏదైనా చేయదలచు కుంటే సాహసించి ఇప్పుడేచెయ్యి! సమయందాటినతరువాత అరే, ఎంత బుద్ధితక్కువ పనిచేశాను, ఆ అమ్మాయిని కౌగలించుకోవాలిసింది—పొరపాటైపోయింది, అని ఎంత ఏడ్చినా ఏమీ లాభంఉండదు.'

ఆ అబ్బాయి చాలా భయస్థుడు. పిల్లదగ్గరకు వెళ్ళి నుంచున్నాడు. ఆపిల్లను మాట్లాడిద్దామనుకొన్నాడు. కాని నోరు పెగలలేదు.

ఆ అమ్మాయి ఏమీఎరుగనట్టు అటుతిరిగేఉంది. ఇటు చూడనైనాలేదు. యీ అబ్బాయికి ధైర్యంలేదు. ఆ అమ్మాయితో 'ఓపిల్లా, ఇటుతిరుగూ'యని అనటానికి. ఇల్లాంటి దుర్భరమైనస్థితి వచ్చింది పాపం ఆ అబ్బాయికి.

వెన్నెల కూడావస్తున్నది. వెలుగు అంతకుముందే పోయింది.అయినాఆపి ల్లపు స్తకంవంకచూస్తూనేఉంది.ఆసంజె చీకట్లో అక్షరాలుకనపడుతున్నట్లు, ఆఅబ్బాయికి ఏమీతోచ లేదు. ఆపాళంగా ఆకుర్రవాడు,ఏమీఆలోచనలేకుండాఆపిల్ల రెండుకళ్ళనూ తన రెండు చేతులతోనూ మూశాడు.

ఏంచెయ్యాలాఅనే పెద్దప్రశ్న వచ్చిందిఆఅమ్మాయికి, ఆ అబ్బాయిచెయ్యి తనఒంటిమీద పడేసరికి ఆ అమ్మాయికి ఎంతో కోపము రావాలిసింది.

తనను ముద్దు పెట్టుకొంటే, అతన్నిచెంపచిటిక్కుమని పించటానికి, ఆపి ల్లసిద్ధంగానేఉంది.అంతవరకేఆలోచించింది కాని తన కళ్ళుమూస్తే ఏమి చెయ్యాలో ఆ అమ్మాయి ఆలో చించుకోలేదు. అప్పటికప్పుడు ఏమీ తోచలేదు కూడాను. మహామహావాళ్ళే అలాంటిసమయంలో తల్లక్రిందులౌతారు. పాపం అశుభం, శుభంతెలియని ఆపి ల్లకేం తెలుస్తుంది. అందు కని ఆ అమ్మాయి మాట్లాడకుండా ఊరుకొన్నది.

ఆ అబ్బాయి కరస్పర్శ తగిలేటప్పటికిఆఅమ్మాయికి తమాషాగా వళ్ళంతా ఝల్లుమన్నది. ఆపిల్ల తన శరీరంపైన గగుర్పాటు కలగటం ఎప్పుడూ ఎరుగదు. ఒళ్ళంతా మొగ్గలు తొడిగింది. ఏమిటబ్బా ఇంత హాయిగా ఉందీ అనుకొంటూ ఆ అమ్మాయి ఏమీ చెయ్యలేకపోయింది.

ఆ పి ల్లవాడికికూడా ఏదో తమాషాగాఉంది. గుండె కొట్టుకొంటున్నది. వేడిరక్తం శరీరంలో బహువేగంగా ప్రవ హిస్తున్నది.

8)

నిజం మాటకు అతనికి ఏమీతోచలేదు. ఇల్లాచేయడం వల్ల ఏమీ కొంపమునుగుతుందో అన్న భయంకూడాపోయింది. తన కెందుకుఅంతహాయిగావుందోఅతనూ తెలుసుకోలేకపోయి నాడు.

నిజంసంగతి చెపుతున్నాను. ఇందులో అసత్యం ఏమీ లేదు. ఏమిటంటే అమ్మాయిని ముద్దుపెట్టుకొందామని ఆ అబ్బాయి అంతకుపూర్వం ఎప్పుడూఅనుకోలేదు.ఆక్షణంలో అతనికి ఆ అమ్మాయిని ముద్దుపెట్టుకొంటే బాగుండుననితో చింది. ఎందుకు అట్లాతోచిందో ఎవ్వరికి తెలియదు. ఈరోజు కూ అది రహస్యమే.ఇల్లాగ తోచినవెంటనే అతను ఏమి చేశా డంటే ఆ అమ్మాయిని గట్టిగాకౌగలించుకొని బుగ్గపైనముద్దు పెట్టుకొన్నాడు. అప్పుడు సరిగ్గా ఎనిమిదీ-ఎనిమిది అయింది ఇండియన్ స్టాండర్డుటైమ్.

కొంతమంది, ఏమంటారు అంటే, ఆపిల్లనుముట్టుకొని ముద్దెట్టుకోటం ఆ పిల్లవాడితప్పుఅనీ.అదేమీ అనిఅనకుండా మెదలకుండా ఊరుకోటం ఆ పిల్ల తప్పుఅనీ అంటారు.

నేను అనటం ఏమిటంటే ఆ పిల్లది ఏమీ తప్పులేదనే మొదట కళ్లుమూస్తే యేమిచెయ్యటానికి తోచలేదు. ఆ తరు వాత ముద్దెట్టుకొన్నప్పుడుకూడా ఆపిల్లఏమీఅనలేకపోయిన మాట నిజమే.ముద్దుపెట్టుకొంటే ఇల్లాగ తమాషాగా, సంతో షంగా, హాయిగా, సుఖంగా. ఆనందంగా ఉంటుందనిఆపిల్ల ఎప్పుడూ ఊహించలేదు. ఆ సుఖంతోచెంపమీదకొడదామని అనుకొన్నమాటే మరిచిపోయింది పాపం,

ఆ ఒక్కమాటేకాదు. ఆపిల్ల అన్నీ మరిచిపోయింది. తనఒళ్ళు తనకే తెలియని స్థితిలో ఉండిపోయింది.

ఆ అబ్బాయి ఒక్క బుగ్గపైనేముద్దులుకురిపిస్తూఉంటే ఆ పిల్ల రెండోబుగ్గ అందించగలిగింది. అంతే అంతకంటే పాపం ఆ పిల్లకూ ఏమీ తెలియలేదు.

అయితే ఆపిల్ల పేరేమిటీ అన్న ఒక్క విషయం చెప్పటం మరిచిపోయాను. ఆ అమ్మాయిపేరు కాంతం.

★